

CRB-INDEX (\$)

	31-08-10	14-09-10	mutatie
CRB-index*	496,73	525,62	5,8%
Aluminium (\$/ton)	2058,00	2160,50	5,0%
Goud (\$/tr.oz.)	1246,00	1265,50	1,6%
Koffie (\$-cts/lb)	176,80	193,70	9,6%
Koper (\$cts/pond)	336,10	345,95	2,9%
Nikkel (\$/ton)	20646,00	23352,00	13,1%
Olie (\$/vat)	76,60	79,35	3,6%
Suiker (\$cts/lb)	25,67	31,03	20,9%
Tarwe (\$cts/bushel)	652,50	704,50	8,0%
Zilver (\$/tr.oz.)	19,33	20,47	5,9%

*CRB-index: grondstoffenfuturesindex van het Commodity Research Bureau

groep in de meststoffenniche actief met de aankoop van exploratiebedrijf Anglo Potash. Eerder dit jaar werd Athabasca Potash aangekocht en BHP beschikt met het Jansen-project naar eigen zeggen over de grootste nog niet ontgonnen kalimijn ter wereld. De start van de commerciële uitbating is echter op z'n vroegst voor 2015 voorzien.

De activiteiten van BHP in deze sector waren niet meer dan schoten voor de boeg. Vorige maand volgde het echte salvo met een bod op Potash Corp. BHP gaat dus meteen achter de marktleider aan. Interessant detail: Jansen Lake, waar zich de gelijknamige kaliconcessie van BHP bevindt, ligt vlak bij de provincie Saskatchewan waar ook de mijnen van Potash gelegen zijn. BHP heeft 130 dollar per aandeel Potash Corp. over. Dit geeft het bod een waarde van 38,6 miljard dollar. Het was nogal voorspelbaar dat het management van Potash het bod veel te laag zou vinden. Bij aantrekkelijke marktprijzen en goede winstvooruitzichten

wordt een vijandig bod zelden op applaus onthaald. Dit gebeurde wel bij de beleggers die het aandeel prompt hoger stuurden.

Met een nettoschuldpositie van amper 3,3 miljard dollar en hoge kasstromen door de opgelopen grondstoffenprijzen, zijn er weinig bedrijven die vanuit financieel oogpunt met BHP kunnen concurreren. Bovendien zullen de meeste sectorgenoten wel enige voorzichtigheid aan de dag leggen met in het achterhoofd in het verleden veel te duur betaalde overnames. Zo draagt rivaal Rio Tinto nog altijd de gevolgen van de overname van Alcan in 2008. Rio heeft eerder al een aantal kaliactiviteiten afgestoten zodat de kans klein is dat het zich in een biedingsstrijd met BHP zal werpen. Een bedrijf dat dit theoretisch wel zou kunnen doen, is het Braziliaanse Vale. Ondanks een schuldpositie van 17,7 miljard dollar beschikt het bedrijf over voldoende munitie dankzij de rendabele ijzerertsactiviteit. Vale liet echter al weten niet geïnteresseerd te zijn in Potash Corp.

Toch gelooft niemand nog dat BHP Potash voor 130 dollar zal kunnen binnenhalen. Sinds het uitbrengen van het bod dat tot 19 oktober geldig is, noteert de koers 10 tot 15 procent boven de biedprijs.

GOEDE PERSPECTIEVEN

De kaliprijs heeft zich het voorbije jaar opnieuw uit het dal omhooggewerkt. In 2008 werden contracten afgesloten met een prijs van 1.000 dollar per ton. Maar toen kwam de financiële crisis die ook impact had op de grondstoffenindustrie. Plots konden veel boeren geen nieuwe lening meer krijgen. Daardoor werd zuinig omgesprongen met de bestaande meststofvoorraden, zodat de vraag inzakte. Hetzelfde gebeurde met de

NIEMAND GELOOFT DAT BHP POTASH VOOR 130 DOLLAR KAN BINNENHALEN

prijs van kali, die begin vorig jaar terugviel tot amper 150 dollar per ton. Maar eens raken de voorraden uitgeput, en minder of zelfs helemaal niet meer bemesten is geen optie, want eerder vroeg dan laat zouden de landbouwopbrengsten daar fors onder lijden. Het voorbije anderhalf jaar is de prijs van een ton kali opnieuw opgelopen naar bijna 400 dollar.

Met meststoffen valt de komende tijd geld te verdienen. Er zijn verschillende redenen om aan te nemen dat de vraag naar kali en naar meststoffen in het algemeen de komende jaren verder zal toenemen. Een eerste reden is het kortetermijneffect van de mislukte graanoogsten in delen van Europa (te droog), in Rusland (bosbranden) en in Canada (te veel neerslag). Ook de globale rijstproductie zal dit oogstjaar beduidend onder de verwachtingen uitkomen. Bij verschillende granen en landbouwgrondstoffen komen de voorraden daardoor onder druk te staan. Om deze opnieuw aan te vullen, zal fors geïnvesteerd moeten worden in meststoffen.

Daarnaast zijn er ook structurele factoren. De belangrijkste daarvan is de demografische evolutie. De wereldbevolking zal de komende veertig jaar met ongeveer een derde toenemen naar meer dan negen miljard mensen. De Food and Agriculture Organization (FAO), een onderdeel van de Verenigde Naties, verwacht dat de voedselbehoefte in die periode met 70 procent zal stijgen, omdat de levensstandaard in heel wat gebieden hoger komt te liggen dan voorheen. Daardoor veranderen ook de voedingsgewoonten. Zo evolueerden grote delen van Azië de voorbije decennia van een op rijst gebaseerd dieet naar een hogere consumptie van proteïnerijk voedsel zoals vlees, eieren en zuivel.

China is een goede graadmeter voor wat er in de rest van de opkomende landen in Azië staat te gebeuren. China zal dit oogstjaar een recordhoeveelheid soja invoeren, die vier keer zo hoog is als tien jaar geleden. Dit heeft niet uitsluitend te maken met lagere opbrengsten, maar ook met het feit dat de Chinese sojaconsumptie het voorbije decennium is verdubbeld. Dit jaar zal China ook voor het eerst sinds 1995 opnieuw maïs moeten invoeren. Wat kali betreft, heeft China alle reden om ongerust te zijn. Het land is de grootste verbruiker maar is niet zelfvoorzienend. De druk is dus groot om zelf een buitenlands bedrijf over te nemen, maar dit belooft niet eenvoudig te worden. Zo lijkt de overname van een Canadees bedrijf heel moeilijk te liggen bij de mededingingsautoriteiten. China zal het dus slim moeten spelen en een van de mogelijkheden is om indirect een participatie te kopen. Dit gebeurde eerder al door het Chinese Mining Fund, een fonds onder controle van de overheid dat de aanvoer van belangrijke grondstoffen veilig moet stellen. Het fonds kocht zich recentelijk al in bij een aantal buitenlandse kaliproducenten. ■